National
28 DE ANI
Cotidian fondat în 1997

Scris de **Claudia Marcu** 2025-10-19

Cercetarea climatică de astăzi, o rușine. Narațiunea crizei este perpetuată pentru a susține industria „verde”

Oamenii de știință încep tot mai mult să dea de pământ cu narativul încălzirii globale, arătând că cercetarea climatică de astăzi este o rușine. Dr. Richard Lindzen, de la Institutul de Tehnologie din Massachusetts, arată că știința modernă a climei a fost transformată într-un aparat politic dominat de activități de advocacy de tip campanie, care subminează principiile fundamentale ale cercetării bazate pe dovezi. Narațiunea crizei este perpetuată pentru a susține o industrie „verde”, dependentă de frică, sprijin politic și subvenții finanțate public, semnalează Vijay Jayaraj, cercetător de la Coaliția CO2.

În numele încălzirii globale, conducerea UE a obligat România să renunțe la termocentralele pe cărbune, introducând și suprataxarea prin certificatele CO2, dar și prin roviniete și taxe de poluare. În numele încălzirii globale, statele europene au fost forțate să renunțe la energia în bandă, la mașinile clasice, la insecticide și pesticide care le garantau culturile și hrana, la zootehnie, aducând cetățenii UE în cea mai cruntă sărăcie.

În numele încălzirii globale, aproape toate țările Uniunii riscă acum blackout-uri în lanț, din cauza energiei variabile a eolienelor și fotovoltaicelor. Între timp, clima dă semne tot

mai vizibile de răcire, dar narativul oficial nici nu aduce așa ceva în discuție. Vijay Jayaraj, asociat științific și de cercetare la Coaliția CO2, din Fairfax, Virginia, cu masterate în științele mediului și energie în Marea Britanie, spune că practicienii metodologiei științifice riguroase ar considera cercetarea climatică de astăzi o rușine, modelată de ortodoxie și zelotism necritic, mai degrabă decât de testarea autentică a ipotezelor. Știința clasică salută scepticismul, iar aceasta prosperă într-un mediu în care dezbaterea și revizuirea sunt încurajate.

”Conformiștii climatici de astăzi declară dezbaterea soluționată și îi etichetează pe cei cu întrebări drept negaționiști, scoțând practic în afara legii scepticismul care impulsionează progresul științific”, afirmă Vijay Jayaraj. Acesta amintește de dr. Matthew Wielicki, fost angajat la Universitatea din Alabama, care a spus-o direct: „Știința ar trebui să se autocorecteze. Știința climatică nu se autocorectează. Se autoconservă”.

Dovezile, ignorate

Dr. Richard Lindzen, de la Institutul de Tehnologie din Massachusetts, a observat că dogma climatică are puțin de-a face cu dovezile: „Narativul este o mișcare cvasi-religioasă bazată pe o narațiune științifică absurdă”, susține acesta. În esență, știința modernă a climei a fost transformată într-un aparat politic dominat de activități de advocacy de tip campanie, subminând principiile fundamentale ale cercetării bazate pe dovezi, iar cultiștii climei tratează fiecare eveniment de încălzire sau răcire ca fiind antropogen în mod implicit, ignorând milenii de variații naturale, atrage atenția cercetătorul Vijay Jayaraj, într-un articol publicat în clintel.org.

Totodată, Gregory Wrightstone, geolog și autorul lucrării „A Very Convenient Warming” (O încălzire foarte convenabilă), afirmă că înregistrările geologice mai lungi dezvăluie numeroase epoci cu temperaturi și niveluri mult mai ridicate de CO_2 atmosferic, toate anterioare influenței activității umane moderne. Geologul a respins descrierile condițiilor actuale ca fiind periculoase, afirmând că „pământul devine mai verde, iar decesele legate de temperatură sunt în scădere”. Dovezile indică faptul că planeta nu este în pericol, ci înflorește. Decesele cauzate de dezastre naturale sunt la minime istorice, speranța de viață continuă să crească, iar randamentele culturilor globale, atât în economiile avansate, cât și în cele în curs de dezvoltare, sunt la niveluri record. Creșterea nivelului de CO_2 atmosferic este asociată cu o creștere îmbunătățită a plantelor, nu cu degradarea planetară, mai precizează Vijay Jayaraj.

Gheața arctică tot crește

Mult mediatizatele „insule dispărute” din Pacific continuă să existe, iar mulți atoli au crescut în dimensiuni din cauza acumulării de corali și sedimente. Și gheața arctică a refuzat să dispară; suprafața minimă din 2025 este cu aproape o jumătate de milion de kilometri pătrați mai mare decât cea din 2007, semnalează Vijay Jayaraj. Cu toate acestea, niciuna dintre aceste realități nu ajunge în manualele școlare sau în briefingurile ONU. ”Narațiunea crizei este perpetuată pentru a susține o industrie <<verde>> de un trilion de dolari, dependentă de frică, sprijin politic și subvenții finanțate public. Modelele computerizate pline de erori, care susțin predicțiile apocaliptice, încalcă principiile de bază ale metodologiei științifice. Atunci când sunt testate în raport cu rezultatele cunoscute, acestea eșuează în mod constant. În 2014, Dr. Roy Spencer a comparat datele satelitare din lumea reală cu peste 90 de modele climatice. Aproape toate modelele au exagerat

încălzirea. Spencer a rezumat absurditatea, relevând: dacă 95% dintre modelele tale nu sunt de acord cu observațiile, modelele sunt greșite – nu realitatea”, se mai arată în articolul publicat de Vijay Jayaraj.